

Arrest

nr. 284 461 van 8 februari 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.VAN VYVE
Amazonestraat 37
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 juli 2022 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DECLERCQ, die loco advocaat A. VAN VYVE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. DEMARTELAERE, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 mei 2022 dient verzoekster een aanvraag in voor een visum kort verblijf (type C), met als referentiepersoon haar echtgenoot. Op 7 juli 2022 weigert de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing:

"Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 Juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

• (2) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond
Betrokkene wenst haar man te bezoeken.
Betrokkene legt een medisch attest neer waarin vermeld wordt dat haar man geopereerd werd, maar vermeldt niets over de specifieke gezondheidstoestand van haar man.
Betrokkene heeft recent een aanvraag voor gezinshereniging gedaan, deze werd geweigerd In december 2021.
Betrokkene heeft in februari 2022 een visum aangevraagd bij de Franse autoriteiten, dit werd geweigerd.
Betrokkene toont niet aan dat haar man haar een logement kan aanbieden in België en ze legt geen andere logementsbewijzen neer. Bijgevolg zijn het reisdoel, de reismotivatie en de verblijfsomstandigheden onvoldoende aangetoond.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel aan:

“Enig middel afgeleid uit: De schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden ; De schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen ; De schending van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; De schending van artikelen 21, §9 en 32 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode ; De schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair play-beginsel en de verplichting van de administratie om rekening te houden met alle elementen die aan haar beoordeling worden voorgelegd; En duidelijke beoordelingsfout.

7. De beslissing om de aanvrager een visum voor kort verblijf te weigeren is een administratieve beslissing die formeel en materieel moet worden gemotiveerd door de wederpartij. Deze motiveringsplicht vloeit voort uit het geheel van de op het betrokken geval toepasselijke wettelijke bepalingen. In dit verband is in artikel 32 van de verordening het volgende bepaald:

“§2. De afwijzende beslissing en de redenen voor de afwijzing van de aanvraag worden kenbaar gemaakt door middel van het standaardformulier van bijlage VI.”

Artikel 62 van de wet van 15.12.1980 luidt als volgt:

“§ 2. De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten.”

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 legt de administratie de verplichting op om elke administratieve beslissing van individuele strekking formeel te motiveren. Artikel 3 van dezelfde wet bepaalt dat deze motivering "bestaat in de vermelding, in de handeling, van de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen", en dat deze motivering toereikend moet zijn, dat wil zeggen dat zij duidelijk verband moet houden met de beslissing, en duidelijk, nauwkeurig, volledig en toereikend moet zijn. Een gezaghebbende doctrine herinnert eraan dat de omvang van de motivering in verhouding moet staan tot het belang van de beslissing (M. LEROY, “La nature, l'étendue et les sanctions de l'obligation de motiver”, in Rapport de la journée d'études de Namur du 08.05.1992 sur la motivation formelle des actes administratifs, pp. 12-13). Uit het voorgaande moet worden afgeleid dat de wederpartij verplicht is haar beslissing te motiveren, in die zin dat deze motivering volledig en juist moet zijn en moet beantwoorden aan alle gegevens waarover zij beschikt. Uw Raad heeft de bevoegdheid om de naleving van deze verplichting te toetsen en, zo nodig, een besluit dat deze verplichting schendt, nietig te verklaren.

8. In casu blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat het de verplichting schendt om de beslissing formeel en materieel te motiveren. Het houdt geen rekening met alle elementen die ter beoordeling zijn voorgelegd. Het is ook gebaseerd op verdraaide of onjuiste overwegingen. Het concludeert ten onrechte dat “het reisdoel, de reismotivatie en de verblijfsomstandigheden onvoldoende aangetoond” zijn.

Deze motivering, zoals hierboven weergegeven, stelt verzoekster geenszins in staat de redenen te begrijpen op grond waarvan haar aanvraag voor een visum voor kort verblijf is afgewezen, aangezien de in de handeling vervatte motivering, hoewel niet tegenstrijdig, naar alle waarschijnlijkheid niet als duidelijk, nauwkeurig, volledig en toereikend kan worden beschouwd.

In feite wordt in de beslissing op geen enkel moment melding gemaakt van en geen rekening gehouden met verzoeksters huwelijk met de heer M. (...), acht (8) jaar geleden, en met hun leven samen gedurende dezelfde periode in de Filippijnen.

Dit alleen al rechtvaardigde de aanvraag van een visum voor kort verblijf, aangezien het logisch is dat echtgenoten administratieve procedures instellen die hen in staat stellen elkaar te zien en tijd met elkaar door te brengen.

In de beslissing wordt evenmin vermeld dat verzoeksters kinderen zich in de Filippijnen bevinden en dat zij niet voornemens is hen in de steek te laten.

In de beslissing wordt evenmin vermeld dat de heer M. (...) over een woning beschikt, waarvoor het bewijs van inschrijving van de huurovereenkomst is overgelegd, en dat deze woning noodzakelijkerwijs volstaat voor de huisvesting van zijn echtgenote, hoewel dit in het verzoekschrift nogmaals uitdrukkelijk wordt vermeld.

Deze elementen, voor zover zij zijn ontwikkeld ter ondersteuning van de aanvraag voor een visum voor kort verblijf, hadden door de wederpartij in aanmerking moeten worden genomen, hetgeen ongetwijfeld tot een ander resultaat zou hebben geleid.

Dit rechtvaardigt op zich de nietigverklaring van de bestreden beschikking. Afgezien van de elementen die de wederpartij niet in aanmerking heeft genomen of zonder geldige reden vrijwillig terzijde heeft gelegd, blijft de motivering van de beslissing problematisch, omdat zij berust op elementen die ofwel onjuist ofwel vals zijn.

In dit verband is het van meet af aan onjuist te oordelen dat verzoekster enkel heeft vermeld dat haar echtgenoot gezondheidsproblemen had, zonder de details toe te lichten. In het kader van haar verzoek heeft verzoekster voldoende gedetailleerd uiteengezet dat haar echtgenoot aan een hartaandoening leed.

Deze aandoening, die nauwlettende medische verzorging vereist, is de reden voor zijn terugkeer naar België en zijn onvermogen om naar de Filippijnen te reizen, zelfs voor korte periodes (stuk nr. 13). In het licht hiervan is het onjuist om in het kader van de motivering van de beslissing te stellen dat verzoekster niets verklaart over de medische situatie van haar echtgenoot.

Ook dit rechtvaardigt de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het is ook onjuist te stellen dat verzoekster niet uitlegt onder welke voorwaarden zij na haar aankomst in België van een woning zal kunnen genieten.

Ter ondersteuning van haar verzoek heeft zij immers een bewijs van inschrijving van het huurcontract van haar echtgenoot overgelegd, waarin uitdrukkelijk was vermeld dat hij haar voor de duur van haar verblijf zou huisvesten.

Aangezien het hier ging om een echtpaar dat meer dan acht (8) jaar getrouwd was, was het volstrekt onevenredig om te twijfelen aan het vermogen van de man om haar tegemoet te komen.

Er is inderdaad geen extra kamer nodig om de echtgenote van de man te huisvesten. Door het tegendeel te beweren, zelfs impliciet, miskent de wederpartij eens te meer het gemeenschappelijk leven van verzoekster en haar echtgenoot.

Ook dit rechtvaardigt de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wat de verwijzing betreft naar het feit dat verzoekster in het verleden andere beslissingen tot weigering van een visum had ontvangen, heeft de wederpartij niet uiteengezet waarom dit relevant was.

In de huidige vorm van de beslissing is het hooguit een samenvatting van de voorgaande procedures, maar dit kan geenszins worden opgevat als een reden tot weigering, aangezien het niet wordt toegelicht en de verzoekster niet in staat is gesteld de relevantie ervan te begrijpen.

Anders zou het gaan om een louter principieel standpunt dat niet wordt ondersteund door enig concreet element dat de vaststelling van de beslissing rechtvaardigt.

Om al deze redenen, die zowel de ontbrekende elementen van de beschikking als de onjuiste of verdraaide motivering betreffen, moet worden geconcludeerd dat de bestreden beschikking nietig moet worden verklaard.

9. Naast het duidelijke en flagrante motiveringsgebrek lijkt de bestreden beslissing ook in strijd te zijn met artikel 21, §9 van de voornoemde Verordening en met het door de Europese Commissie uitgevaardigde Handboek voor de behandeling van visumaanvragen en de wijziging van afgegeven visa.

Dit Handboek, die is vastgesteld door beslissing van de Europese Commissie van 22.03.2010, is bedoeld om de procedure te specificeren die de lidstaten moeten volgen bij de analyse, toekenning en weigering van op grond van de voornoemde Verordening aangevraagde visa voor kort verblijf.

Artikel 21, §9 van de voornoemde Verordening luidt als volgt:

“Een eerdere visumweigering leidt niet automatisch tot weigering van een nieuwe aanvraag. Een nieuwe aanvraag wordt beoordeeld op basis van alle beschikbare informatie.”

Punt 7.1 van het Handboek vermeld ook wat volgt:

“Un refus de visa antérieur n’entraîne pas a priori le refus d’une nouvelle demande, chaque demande devant être examinée sur la base de ses caractéristiques propres, au regard de toutes les informations disponibles.”

Vrije vertaling: *“Een eerdere afwijzing van een visum leidt niet a priori tot afwijzing van een nieuwe aanvraag, aangezien elke aanvraag op basis van zijn eigen kenmerken moet worden onderzocht, rekening houdend met alle beschikbare informatie.”*

De bestreden beslissing lijkt echter, zoals hierboven uiteengezet, hoofdzakelijk te zijn gebaseerd op het feit dat verzoekster reeds tweemaal eerder in andere procedures is afgewezen.

Dit kan in geen geval dienen als voldoende rechtvaardiging voor de vaststelling van een weigeringsbeslissing.

Derhalve, en in aanmerking genomen dat de andere elementen van de – korte – motivering buiten beschouwing moeten worden gelaten, vormt dit opnieuw een grond tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Tenslotte wordt in het Handboek ook duidelijk gemaakt wat door de andere partij moet worden geanalyseerd, met dien verstande dat wat verder gaat dan dit niet als relevant kan worden beschouwd:

“7.6. Conditions du séjour envisagé

Le consulat vérifie la justification fournie par le demandeur au sujet des conditions du séjour envisagé:

- hébergement durant le séjour;*
- possession de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé par le demandeur que pour le retour dans son pays d'origine ou de résidence, ou pour le transit vers un pays tiers dans lequel son admission est garantie, ou capacité d'acquérir légalement ces moyens. Pour évaluer les moyens de subsistance, il convient de tenir compte des montants de référence définis par chaque État membre;”*

Vrije vertaling: *“7.6. Voorwaarden van het voorgenomen verblijf*

Het consulaat controleert de door de aanvrager verstreekte motivering betreffende de voorwaarden van het voorgenomen verblijf:

- accommodatie tijdens het verblijf;*
- het beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf van de asielzoeker als voor zijn terugkeer naar het land van herkomst of verblijf, of voor zijn doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, dan wel het vermogen om*

deze middelen legaal te verkrijgen. Bij de beoordeling van de middelen van bestaan dient rekening te worden gehouden met de door elke Lid-Staat vastgestelde referentiebedragen;"

In het onderhavige geval heeft verzoekster duidelijk en uitdrukkelijk verklaard dat zij met haar echtgenoot samenwoonde en dat zij over voldoende middelen beschikte.

Daardoor had de andere partij geen andere keuze dan haar het visum voor kort verblijf te verlenen, zodat het weigeringsbesluit nietig moet worden verklaard. (...)"

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

Verzoekster stelt dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt besloten dat *"het reisdoel, de reismotivatie en de verblijfsomstandigheden onvoldoende aangetoond"* zijn. Zij betoogt dat de motivering haar niet in staat stelt de redenen te begrijpen op grond waarvan haar aanvraag voor een visum voor kort verblijf is afgewezen, aangezien de in de handeling vervatte motivering niet als duidelijk, nauwkeurig, volledig en toereikend kan worden beschouwd.

De visumcode schrijft voor dat een visumaanvrager ondersteunende documenten moet overleggen die aantonen: wat het reisdoel is, van welke accommodatie gebruikgemaakt wordt, de capaciteit om in eigen onderhoud te kunnen voorzien en de intentie om op tijd te vertrekken.

De bestreden beslissing steunt op artikel 32.1, ii van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code. Het visum wordt geweigerd omdat *"Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond."*

Artikel 32 bepaalt:

"Weigering van een visum

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) (...);

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;"

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd met betrekking tot het reisdoel van het voorgenomen verblijf: *"Betrokkene wenst haar man te bezoeken. Betrokkene legt een medisch attest neer waarin vermeld wordt dat haar man geopereerd werd, maar vermeldt niets over de specifieke gezondheidstoestand van haar man."*

Verzoekster brengt tegen dit motief in dat het onjuist is te oordelen dat zij enkel heeft vermeld dat haar echtgenoot gezondheidsproblemen had, zonder de details toe te lichten. Ze vervolgt: *"In het kader van haar verzoek heeft verzoekster voldoende gedetailleerd uiteengezet dat haar echtgenoot aan een hartaandoening leed. Deze aandoening, die nauwlettende medische verzorging vereist, is de reden voor zijn terugkeer naar België en zijn onvermogen om naar de Filipijnen te reizen, zelfs voor korte periodes (...). In het licht hiervan is het onjuist om in het kader van de motivering van de beslissing te stellen dat verzoekster niets verklaart over de medische situatie van haar echtgenoot."*

Verzoekster heeft in de visumaanvraag uitdrukkelijk uiteengezet dat zij haar echtgenoot wenst te bezoeken gezien zijn hartproblematiek. De Raad volgt de stelling van verzoekster dat zij hiermee het doel van het voorgenomen verblijf heeft aangetoond. In de bestreden beslissing wordt bevestigd dat verzoeksters echtgenoot aan zijn hart geopereerd werd. De vraag naar de *"specifieke gezondheidstoestand van haar man"* is niet relevant omdat dit geen verband houdt met het reisdoel op zich. De repliek in de nota die verder ingaat op de specifieke gezondheidstoestand is eveneens niet relevant. In de nota wordt gesteld: *"Uit het medisch stuk van de cardioloog blijkt onvoldoende wat de specifieke gezondheidstoestand is van dhr. M. (...). Uit dit stuk blijkt immers geenszins dat dhr. M. (...) ongeschikt werd bevonden om te reizen en zich niet naar de Filipijnen zou kunnen verplaatsen."*

Bovendien dient te worden vastgesteld dat deze repliek in de nota neerkomt op een a posteriori motivering.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd met betrekking tot de omstandigheden van het voorgenomen verblijf: *“Betrokkene toont niet aan dat haar man haar een logement kan aanbieden in België en ze legt geen andere logementsbewijzen neer.”*

Verzoekster brengt tegen dit motief in dat niet wordt vermeld dat haar echtgenoot *“over een woning beschikt, waarvoor het bewijs van inschrijving van de huurovereenkomst is overgelegd, en dat deze woning noodzakelijkerwijs volstaat voor de huisvesting van zijn echtgenote.”*

In de nota betwist *“de verwerende partij niet dat verzoekster de huurovereenkomst van haar echtgenoot voorlegde als stuk.”* Maar verweerder vervolgt in de nota: *“Uit deze huurovereenkomst blijkt evenwel niet dat haar echtgenoot haar effectief een logement kan aanbieden. In het administratief dossier is er geen enkele verklaring van haar echtgenoot terug te vinden.”*

De Raad volgt de stelling van verzoekster dat zij de omstandigheden van het voorgenomen verblijf heeft aangetoond. Verzoekster heeft in de visumaanvraag uitdrukkelijk verwezen naar de bijgevoegde huurovereenkomst en het adres waar zij met haar echtgenoot zal verblijven. Aangezien verzoekster op het adres van haar echtgenoot kan verblijven is een uitdrukkelijk verklaring van haar echtgenoot niet nodig. Bovendien dient te worden vastgesteld dat deze repliek in de nota neerkomt op een a posteriori motivering.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster heeft aangetoond dat de motivering niet afdoende is. De besproken motieven zijn niet pertinent en volstaan niet om de beslissing te dragen. Verzoekster maakt een schending van de formele motiveringsplicht aannemelijk.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 juli 2022 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC